

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 I 046083 23 I 5
Zenica, 27.11.2024. godine

OPĆINSKI SUD U ZENICI, sudija Maja Drino Škandro, u izvršnom postupku tražitelja izvršenja Grad Zenica, kojeg zastupa Gradsko pravobranilaštvo Zenica, protiv izvršenika P. H. iz Z., Ul. ..., odlučujući o prigovoru izvršenika, donio je dana 27.11.2024. godine

R J E Š E N J E

USVAJAJE SE prigovor izvršenika izjavljen protiv Rješenja ovog suda broj: 43 0 I 046083 19 I 4 od 09.10.2023. godine, rješenje o izvršenju broj 43 0 I 046083 19 I 4 od 09.10.2023. godine se stavlja van snage i ukidaju sve provedene radnje.

O b r a z l o ž e n j e

Tražilac izvršenja je ovom sudu dana 29.12.2010. godine podnio prijedlog za izvršenje na osnovu izvršne isprave – rješenja JP za prostorno planiranje i uređenje grada „Zenica“ d.o.o. Zenica broj 03-01-3024/09 od 30.04.2009.godine.

Rješenjem o izvršenju ovog suda broj: 43 0 046083 10 I od 28.02.2011. godine usvojen je prijedlog tražitelja izvršenja, a radi naplate duga zbog korištenja građevinskog zemljišta (KGZ). Nakon pravosnažnosti rješenja o izvršenju izvršenik je platilo glavni dug te je sud 27.05.2013. godine donio rješenje o djelimičnoj obustavi postupka u pogledu naplate glavnog duga, a nastavljen je postupak radi naplate zakonskih zateznih kamata.

Kako se izvršenje nije moglo provesti na ranije određenom predmetu izvršenja, na prijedlog tražitelja izvršenja određeno je da se izvršenje provede pljenidbom novčanih sredstava izvršenika – plate, vodeći računa o zakonskom ograničenju.

Na navedeno Rješenje izvršenik je blagovremeno uložio prigovor u kojem je naveo da je kreditno zadužen, te da plaća alimentaciju u mjesечноj iznosu od 200,00 KM. Shodno tome, moli Sud da izmjeni sredstvo izvršenja.

Tražitelj izvršenja se u ostavljenom roku izjasnio na navode iz prigovora izvršenika, iste osporava u cijelosti jer navedeni razlozi nisu razlozi za prigovor propisani odredbom člana 47. Zakona o izvršnom postupku F BiH. Smatra da se prigovor izvršenika treba

odbiti kao neosnovan, a da se predmetni postupak izvršenja nastavi do potpunog namirenja tražioca izvršenja.

Iako navodi iz prigovora izvršenika ne spadaju u razloge za podnošenje prigovora propisane odredbom člana 47. Zakona o izvršnom postupku F BiH, prigovor je osnovan s obzirom na obaveznost primjene presude Ustavnog suda F BiH broj U-64/17 od 23.10.2018. godine.

Ustavni sud F BiH je pomenutom presudom utvrdio da odredbe člana 63. stav 1. u dijelu koji glasi: "i naknada za korištenje gradskog građevinskog zemljišta", člana 63. stav 2. u dijelu koji glasi: "i naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta", člana 63. stav 3. u dijelu koji glasi: "i naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta (rente)", čl. 73., 74. i 75. Zakona o građevinskom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 67/05) nisu u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Dana 27.06.2022. godine Ustavni sud F BiH je donio Presudu broj U-20/22 u kojoj je zaključio da djelovanje odluka Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine kojim je utvrđeno da je zakon ili propis ili pojedina odredba zakona ili propisa suprotna, odnosno u nesuglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, je takvo da se u odnosu na postupke koji su u tijeku pred redovnim sudovima u bilo kojoj fazi sudbenog postupka, od dana objave, imaju primjeniti na način da se takav propis, zakon ili pojedina odredba ne primjenjuju u redovnosudbenim postupcima, odnosno odluka Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine ima retroaktivno dejstvo na sdbene postupke koji su u tijeku.

Dakle, prethodno citirana Presuda broj U-64/17 od 23.10.2018. godine je primjenjiva u konkretnom slučaju, iako je prijedlog za izvršenje podnesen dana 29.12.2010. godine i rješenje o izvršenju postalo pravosnažno.

Takva odluka Ustavnog suda proizlazi iz toga što u vrijeme donošenja Zakona o građevinskom zemljištu na snazi u Federaciji Bosne i Hercegovine je bio Zakon o vlasničko-pravnim odnosima ("Službene novine Federacije BiH", broj 6/98). U međuvremenu, od donošenja osporenog zakona došlo je do promjene pravnog režima na nekretninama, odnosno do transformacije vlasničko-pravnih odnosa u Federaciji Bosne i Hercegovine i pretvorbe društvenog vlasništva (prava korištenja, upravljanja ili raspolaganja) u privatno vlasništvo, tj. u pravo vlasništva, a koja pravna reforma se ogleda u donošenju Zakona o stvarnim pravima.

Navedenim zakonom uređuje se sticanje, korištenje, raspolaganje, zaštita i prestanak prava vlasništva i drugih stvarnih prava i posjeda, a kao stvarna prava se navode: pravo vlasništva, pravo građenja, založno pravo, zemljišni dug, pravo stvarne i lične služnosti i pravo stvarnog tereta. Notorna je činjenica da je pravo vlasništva jedno od osnovnih imovinskih prava i osnovni svojinsko-pravni institut. Pravo vlasništva kao imovinsko pravo obuhvata ovlaštenje njegovog nosioca da slobodno i po svojoj volji stvar posjeduje koristi i da sa njome raspolaze, a svakoga od toga prava isključi u granicama određenim

zakonom. Također, pravo korištenja na gradskom građevinskom zemljištu, predstavlja pravo sa ekonomskom vrijednošću i u tom smislu može se smatrati "imovinom" u smislu člana 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju. U kontekstu transformacije vlasničko-pravnih odnosa i Zakona o stvarnim pravim, a kako je to i naprijed navedeno, pravo korištenja se ne može posmatrati kao poseban pravni režim na zemljištu, niti se isto može smatrati posebnim stvarnim pravom, već samo kao jedan od elemenata prava vlasništva, odnosno kao jedno od vlasničko - pravnih ovlaštenja, te kao takvo ne bi se moglo smatrati osnovom za nastanak obaveze plaćanja sporne naknade.

Ustavni sud Federacije je zaključio da se radi o jednom od oblika ograničavanja prava vlasništva, odnosno samim tim i miješanja države u pravo na imovinu, koje se ogleda u nadziranju, odnosno kontroli korištenja imovine propisivanjem naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta (rente) kako na gradskom građevinskom zemljištu u privatnom vlasništvu, tako i na gradskom građevinskom zemljištu u državnom vlasništvu.

U skladu sa izloženim, sud je primjenom odredbi člana 11., 12. i 49. stav 2. Zakona o izvršnom postupku odlučio kao u izreci rješenja jer bi dalje provođenje izvršenja bilo zasnovano na pravnom odnosu za koji je Ustavni sud F BiH utvrdio da nije u skladu sa Ustavom.

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba
Kantonalnom суду u Zenici u roku od 8
dana od dana prijema istog, a putem ovog
suda. Žalba se podnosi u 3 istovjetna primjerka.

SUDIJA
Maja Drino Škandro